

**EVROPSKÁ RADA
PŘEDSEDA**

Brusel 1. března 2012
(OR. en)
EUCO 36/12
PRESSE 85
PR PCE 30

Projev Hermana Van Rompuye u příležitosti znovuzvolení do funkce předsedy Evropské rady

Je mi velkou ctí, že jste se dnes jednomyslně rozhodli mě požádat, abych pokračoval ve výkonu funkce předsedy Evropské rady i ve druhém funkčním období.

S velkým potěšením Váš návrh přijímám. Sloužit Evropě v tak důležité době je velká čest a současně velká odpovědnost. Chtěl bych Vám všem poděkovat za důvěru, kterou ve mně vkládáte. Své znovuzvolení považuji za projev důvěry v to, čeho jsme spolu dosud dosáhli.

Děkuji Vám i za výzvu, abych předsedal eurosummitům, kterou rovněž přijímám. Zvláštní dík pak patří Helle Thorning-Schmidtové a rovněž Jean-Claudeovi Junckerovi, kteří s vámi v uplynulých týdnech vedli konzultace a předsedali jednání, na kterém se rozhodlo o mém znovuzvolení.

Funkce stálého předsedy Evropské rady je funkcí velmi mladou, jsou jí jen něco přes dva roky, a proto věřím, že mi dovolíte abych se nyní – v krátkém mezičase mezi dvěma funkčními obdobími – s vámi podělil o své dojmy a zkušenosti z jejího výkonu a o své vize ohledně její budoucnosti.

Asi nelze začít jinak než krizí státního dluhu, která propukla krátce po mém nástupu do funkce. Zásadním způsobem ovlivňovala práci nás všech i mou roli. Snažil jsem se maximálně využít kontinuity této funkce, což nám umožnilo zachovat i v bouřlivých časech jasný směr.

Dalo by se říct, že mým úkolem je strážit důvěru – napomáhat vzájemnému porozumění kolem jednacího stolu, s vědomím, že povinností nás všech, kteří jsme se u něj sešli, je zachovat důvěru občanů v Evropskou unii.

T I S K

Dirk De Backer - mluvčí předsedy - ☎ +32 (0)2 281 9768 - +32 (0)497 59 99 19
Jesús Carmona - zástupce mluvčího předsedy - ☎ +32 (0)2 281 9548 / 5150 - +32 (0)475 65 32 15
press.president@consilium.europa.eu <http://www.consilium.europa.eu/>

EUCO 36/12

1
CS

Vzpomínám si, že kdy jsem byl zvolen poprvé, jeden z kolegů si mě přátelsky dobíral a ptal se, co budu dělat v době mezi čtyřmi summity Evropské rady, které se podle Smlouvy mají každý rok konat. Tak teď už alespoň každý ví, co jsem dělal... moji úlohu nejvíce utvářely aktuální události, mimo jiné krize státního dluhu.

Krize, která nás zasáhla, neměla co do intenzity a rozsahu obdoby. Naše loď byla zmitána bouří a my jsme ji museli opravit. Bylo nezbytné přijmout drastická rozhodnutí. Snažili jsme se určit prvotní příčiny krize. Všechny členské státy musely snížit své zadlužení a schodky. Museli jsme zvýšit konkurenceschopnost našich ekonomik. Pomáhali jsme si navzájem a táhli jsme za jeden provaz. Někteří z našich bývalých kolegů postavili společné zájmy Unie a dlouhodobé zájmy své země nad vlastní popularitu, a to i přesto, že v důsledku toho museli odejít ze svých funkcí. Jejich odvaha a státnické kvality si zaslouží naše uznání.

V průběhu tohoto procesu jsme si uvědomili obrovskou míru naší vzájemné závislosti a provázanosti a vzali jsme si z toho ponaučení. Od prvního zasedání pracovní skupiny pro správu ekonomických záležitostí, jejímž vedením jste mne před dvěma lety pověřili, k zítřejšímu podpisu Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii jsme ušli velký kus cesty. Evropská unie je teď mnohem lépe vybavena pro zvládání současné krize i pro předcházení podobným situacím v budoucnu.

Při zvládání těchto výzev jsme byli nuceni přizpůsobit pracovní postupy, které na úrovni Unie používáme. Nejen že to posloužilo prvotnímu a bezprostřednímu účelu, kterým bylo zvládnutí krize, ale jsem přesvědčen, že i v budoucnu to Unii pomůže plnit své politické poslání.

Jakožto strážce jednoty „sedmadvacítky“ jsem za všech okolností usiloval o zapojení všech členských států – opravdu všech dvaceti sedmi, i když se jednalo o záležitosti sedmnácti členských států eurozóny – a všech orgánů Unie. Mým cílem je přijímat rozhodnutí, která může na domácí půdě prosazovat a hájit opravdu každý členský stát. K tomu je zapotřebí čas a především důvěra.

Se všemi, kdo jste dnes tady, i s vašimi kolegy ve členských státech, jsem se snažil vybudovat vztahy založené na důvěře. Navázal jsem a udržoval kontakty s institucemi a orgány zde v Bruselu, zejména s předsedou Komise, i s partnery Unie ve světě.

Jako předseda Evropské rady považuji za svou povinnost zajistit, aby Evropská rada mohla plnit svou úlohu, která spočívá ve vymezování obecných politických směrů a priorit Unie. Přinášet podněty pro další jednání, usnadňovat soudržnost a napomáhat dosažení konsensu. A rovněž na naší úrovni zastupovat Unii navenek, například v rámci skupin G8 a G20.

I ve svém druhém funkčním období se chci držet svého stylu a pracovních metod. Vždy jsem jednal v duchu Smlouvy a budu tak činit i nadále. Víte, že jsem zaměřen především na výsledky. Díky kontinuitě své funkce chci zajistit, aby rozhodnutí, na kterých jsme se shodli u tohoto stolu, přinášela výsledky, abychom všichni dostáli svým individuálním i kolektivním závazkům.

Pokud jde o budoucnost, nebude jistě překvapením, že nejvyšší prioritou pro mě i nadále zůstává ekonomika. Naše ekonomika je naším záchranným lanem. Bez silné hospodářské základny jsou v ohrožení nejen naše sociální modely a sociální státy, ale i naše pozice na mezinárodní scéně.

Již nyní sklízíme první plody úsilí o stabilizaci eurozóny, například pokud jde o nižší úrokové sazby. V našem úsilí však nesmíme polevit. Musíme Evropu společně nasměrovat zpět ke strukturálnímu růstu a zaměstnanosti. Plně využívat potenciálu našeho velkého trhu. S využitím centrálního rozpočtu EU podporovat konkurenceschopnost a zaměstnanost. Investovat do inovací, vzdělávání a zelených technologií, a to právě při snižování schodků.

Musíme zajistit pozitivní vyhlídky na zaměstnanost a prosperitu, při zachování rovného a spravedlivého přístupu. Musíme přesvědčit lidi v celé Evropě, že oběti, které v čase krize přinášejí, nejsou zbytečné, že vedou k výsledkům, že eurozóna z krize nakonec vyjde silnější: o to se musíme postarat především. Jedině tak si můžeme získat srdce a mysl Evropanů.

Již nikdy nesmíme dopustit, aby došlo k podobné krizi. Tato záruka musí být naším odkazem. Slovo „Evropa“ bylo po dlouhou dobu symbolem naděje, ztělesněním míru a prosperity. V krizi se tato rovnice ocitla pod tlakem. Je mým a naším posláním zajistit, aby se Evropa opět stala symbolem naděje, symbolem lepší budoucnosti pro všechny.

Nezapomínejme, že pro svou jedinečnou prosperitu a stabilitu si náš kontinent plně zachovává svou přitažlivost. Brzy se k Unii připojí Chorvatsko a Srbsko přijalo odvážná rozhodnutí s cílem získat status kandidátské země. Velmi si cením evropského směřování zemí západního Balkánu. Aniž bychom přeceňovali prostředky, jež máme k dispozici, musíme postupovat jednotně, kdykoliv jsou v sázce naše zájmy a naše hodnoty, zejména hodnoty demokratické, a to především ve vztahu k sousedním zemím. Právě odtud pramení naše důvěryhodnost.

Události arabského jara ukazují, že tyto touhy sdílí celý svět. Rozhodný postup Evropy v Libyi ukázal, jak důležitý může náš přínos být. V místech napětí a nepokojů, jakými jsou Sýrie nebo Írán, stojíme jednotní v počtu 27 a dokonce přejímáme vedení. I zde musí být Evropa nadále symbolem naděje.

Pokračovat v tomto rozhodném okamžiku v práci pro Evropu je velkou ctí. Někteří říkají, že tato krize naši Unii podkopává. Já u tohoto jednacího stolu vidím něco jiného: smysl pro společnou odpovědnost a politické odhodlání pokračovat ve společné cestě.

Vím, že všichni sdílíte mé hluboké přesvědčení, že euro a Unie jsou projekty, jež nelze zvrátit. Dokládají a ztělesňují ideály mírového, prosperujícího a demokratického kontinentu. Je naší povinností v tomto historickém úsilí pokračovat.